

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/7/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212219312
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2212219312.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a členov senátu: JUDr. Anton Jaček a JUDr. Martina Valentová, v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, zastúpenej spoločnosťou: SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti odporkyňi: N. M., nar. XX.X.XXXX, bytom O., W. XX, o zaplatenie 248,95 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 26.4.2013 č.k. 5C/375/2012-44, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporkyňi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd v celom rozsahu zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal od odporkyne zaplatenia sumy 248,95 Eur s 9% úrokom z omeškania od 28.5.2010 do zaplatenia, ako i uplatnenej a vyčíslenej náhrady trov konania, z titulu zmluvnej pokuty. Rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil právne aplikáciou § 43 ods. 1, § 42 ods. 1 písm. a), ods. 5 písm. b) zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 a 2, § 53a ods. 1 a 2 a § 544 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.1.2008. Vecne súd argumentoval tým, že zmluvná pokuta, ktorú si navrhovateľ predmetnou žalobou voči odporkyňi uplatňuje v sume 248,95 Eur bola dojednaná medzi právnym predchodcom navrhovateľa spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a.s., Bratislava v zmluve o pripojení a v dodatku k tejto zmluve, obe zo dňa 21.4.2009, na základe ktorej bol odporkyňi poskytnutý mobilný telefón, v bode 3 dodatku s odkazom na tabuľku č. 1 bola dojednaná zmluvná pokuta vo výške 248,95 Eur v prípade porušenia podmienok zmluvy podľa bodu 2 dodatku s tým, že mobilný telefón jej bol poskytnutý za zľavnenú kúpnu cenu vo výške 1,- Eur. Prvostupňový súd bol toho názoru, že táto zmluvná pokuta v danom prípade pre nedodržanie viazanosti 24 mesiacov, ako aj pre riadne neplnenie úhrad za poskytovanie služieb - hovorné, v dôsledku čoho navrhovateľ od zmluvy odstúpil a okrem hovorného požadoval zaplatiť aj predmetnú zmluvnú pokutu, je neprimeraná sankcia vzhľadom na to, že navrhovateľ ako dodávateľ vôbec nerozlišoval medzi prípadom, kedy spotrebiteľ ukončil zmluvu 1 mesiac pred uplynutím doby viazanosti a medzi prípadom, keď spotrebiteľ ukončil zmluvu na začiatku doby viazanosti. Túto neprijateľnú podmienku súd vyhodnotil ako spôsobujúcu nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa s tým, že ide o neprimerané ukracovanie odporcu ako spotrebiteľa s dopadom na všetkých spotrebiteľov, s ktorými navrhovateľ takéto podmienky v spotrebiteľskej zmluve používa. Súd preto návrh navrhovateľa čo do istiny i čo do príslušenstva zamietol. Vzhľadom na to, že súd už v obdobnom konaní vyslovil za neprijateľnú zmluvnú podmienku o dojednaní zmluvnej pokuty v konaní 5C/54/2012 ako neprijateľnú, v danom prípade už neprijateľnosť zmluvnej podmienky osobitne nevyslovoval. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že úspešnej odporkyňi v konaní žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovel, pričom by odporcu zaviazal nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania, ktoré boli vyčíslené osobitným podaním za 1 úkon právnych služieb včítane režijného paušálu a DPH, spolu vo výške 35,27 Eur. Podľa odvolateľa napriek tomu, že súd prvého stupňa uviedol ustanovenia zákona, ktoré použil, neuviedol žiaden konkrétny argument, na základe ktorého považuje dojednanie o zmluvnej pokute za neprijateľnú zmluvnú podmienku, rovnako neuviedol, v čom spočíva nerovnováha práv a povinností zmluvných strán, neuvádza, v čom navrhovateľ resp. jeho právny predchodca porušil práva odporcu - spotrebiteľa, z odôvodnenia nemožno usúdiť, že samotné dojednanie zmluvnej pokuty bolo porušením práv odporcu. Podľa odvolateľa v rozsudku absentuje akákoľvek úvaha, ktorou sa konajúci súd riadil a na základe ktorej dospel k záveru o nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán. Ako dôvody odvolania označil dôvody obsiahnuté v § 205 ods. 2 písm. b), c), d) a f) O.s.p. Namietal, že súd rozhodnutím porušil zásadu zmluvnej voľnosti. Zdôraznil, že sudca sa vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že zmluvná pokuta zabezpečovala jednak zvýhodnenú cenu poskytnutého mobilného zariadenia, jednak benefit, ktorý žalovaný získal v prípade, ak sa zaviazal na užívanie služieb žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu počas 24 mesiacov, čím je rozhodnutie podľa neho arbitrárne. Z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č.k. 9Co/31/2012 zdôraznil, že zo žiadnych ustanovení Občianskeho zákonníka a iných noriem na ochranu spotrebiteľa nie je možné vyvodiť, že by v spotrebiteľských zmluvách strany neboli oprávnené dohodnúť zmluvnú pokutu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti spotrebiteľom. Navrhovateľ pritom objektívne nemal možnosť zabezpečiť plnenie záväzkov zo strany odporcu iným spôsobom, ako dojednaním zmluvnej pokuty. Súd prvého stupňa predmetným rozsudkom poskytol ústavne nekomfortný výklad ustanovení Občianskeho zákonníka zasahujúci do zásady zmluvnej slobody, na ktorej je postavené súkromné právo Slovenskej republiky. Žalobcovi tým priam znemožňuje výkon podnikateľskej činnosti z dôvodu absolútneho zákazu zabezpečovať plnenie povinností žalovaného v postavení spotrebiteľa prostredníctvom zmluvnej pokuty. Uplatnenie práva na zaplatenie zmluvnej pokuty ako subsidiárneho práva, ktoré navrhovateľovi vzniklo až porušením primárnej povinnosti odporcu platiť cenu poskytnutých služieb riadne a včas nemožno považovať za nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán ako to tvrdí súd prvého stupňa. Predmetnú zmluvu nie je možné bezvýhradne považovať za formulárový typ zmluvy, ktorý neumožňuje odporcovi ovplyvniť jej obsah, práve naopak. Druh mobilného telefónu si žalovaný mohol vybrať sám a podľa zvoleného modelu bola rozdielna výška jeho ceny a teda i zmluvnej pokuty. Motiváciou pre uzatvorenie zmluvy o pripojení s viazanosťou 24 mesiacov bola práve akciová cena mobilného telefónu, ako i zvýhodnené volania či ceny mesačných programov, ktorých hodnotu navrhovateľ musel zabezpečiť zmluvnou pokutou pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti. Zdôraznil, že odporca nerealizoval riadne a včas pravidelné zmluvné dobíjanie. V bode V odvolania navrhovateľ namieta podľa neho nesprávny údajný záver súdu, že neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by odporca porušil akúkoľvek povinnosť voči predchodcovi navrhovateľa. S poukazom na označené rozhodnutia Krajského súdu v Prešove zdôraznil, že právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vzniká aj v prípade, že spotrebiteľ poruší svoju zmluvnú povinnosť aj za posledný mesiac doby viazanosti, teda aj v prípade, že dodávateľovi služby vznikne škoda v podstatne nižšej výške, než je výška zmluvnej pokuty. Primeranosť zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve sa pritom skúma z hľadiska uhradzovacej a sankčnej funkcie. Súd môže označiť dojednanie v spotrebiteľskej zmluve za neprijateľné len vtedy, keď výška dohodnutej zmluvnej pokuty neprimerane presahuje plnenie, ktoré spotrebiteľ na základe zmluvy dostal alebo by bol dostal, keby nedošlo k zániku zmluvy. Ak je zmluvná pokuta primeraná v čase uzavretia zmluvy, nemôže neskoršie porušenie zmluvnej povinnosti účastníkom postihované zmluvnou pokutou spôsobiť neplatnosť dohody o zmluvnej pokute bez ohľadu na to, v ktorom časovom okamihu po uzavretí zmluvy k tomu došlo. Nie sú preto splnené podmienky pre záver o neprijateľnosti zmluvnej podmienky podľa § 53 ods. 4 písm. k), ods. 5 Občianskeho zákonníka. Nestačí pritom záver, že táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná.

Odporkyňa odvolací návrh nepodala, k doručenému odvolaniu navrhovateľa sa písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§

205 ods. 2 písm. b), c), d) a f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie napadnutého rozsudku, keďže odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav pokiaľ ide o preukázané skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie navrhovateľom uplatneného nároku a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty navrhovateľa nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od daných záverov prvostupňového súdu odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov prvostupňového súdu sa žiada dodať už len nasledovné:

Odvolateľ okrem iného namietal podľa neho nesprávny záver prvostupňového súdu, že predmetná zmluvná pokuta v spotrebiteľskej zmluve nebola individuálne dojednaná.

Z obsahu zmluvy uzavretej medzi účastníkmi a jej dodatku vyplýva, že text zmluvy a dodatku bol vopred pripravený dodávateľom pre neurčitý počet budúcich spotrebiteľov, zmluva bola pripravená vopred v podobe predbežne formulovanej tzv. typovej, resp. štandardnej zmluvy, pričom do zmluvy a jej dodatkov sa dopisovali iba údaje individualizujúce spotrebiteľa a ním vybraný mobilný telefón resp. koncové zariadenie, účastnícky program a služby. Odporca ako spotrebiteľ mal síce zrejme možnosť oboznámiť sa s dojednanými zmluvnými ustanoveniami pred podpisom zmluvy, ale nesporne nemohol ovplyvniť ich obsah. Zmluvné dojednania obsiahnuté v uvedených zmluvách a ich dodatkoch preto s poukazom na cit. ust. § 53 ods. 2 OZ i čl. 3 bod 2 smernice, nemožno považovať za individuálne dojednané. Je nesporné, že odporca ako spotrebiteľ nemal žiadnu reálnu možnosť ovplyvniť obsah vopred dodávateľom navrhnutých a v predloženej zmluve fixne formulovaných dojednaní o zmluvnej pokute. Mohol iba zmluvu ako celok odmietnuť alebo ju prijať a podrobiť sa teda tak i dodávateľom nanútenému dojednaniu o zmluvnej pokute. Dôkazné bremeno preukázať, že dojednanie o zmluvnej pokute bolo individuálne dohodnuté pritom v zmysle cit. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka (i čl. 3 bod 2 cit. Smernice 93/13/EHS), bolo na navrhovateľovi ako dodávateľovi. Navrhovateľ ale v konaní individuálne dojednanie zmluvnej pokuty nepreukázal a preto bolo nevyhnutným v súlade s ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka predmetnú zmluvnú podmienku nepovažovať za individuálne dojednanú.

Samotná skutočnosť, že odporca ako spotrebiteľ mal možnosť vybrať si z viacerých dodávateľom ponúkaných mobilných telefónov i lacnejší, v dôsledku čoho by i zmluvná pokuta bola nižšia, rozhodne nemôže znamenať možnosť spotrebiteľa ovplyvniť obsah zmluvných podmienok v časti dojednania zmluvnej pokuty. Podstatným totiž je, že v danej uzavretej spotrebiteľskej zmluve predmetná zmluvná podmienka o zmluvnej pokute bola navrhnutá vopred dodávateľom a i keď spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť sa s ňou pred podpisom zmluvy, nemohol a nebol schopný ovplyvniť podstatu tejto podmienky, resp. jej obsah a dosiahnuť dojednanie nižšej zmluvnej pokuty, príp. aby zmluvná pokuta bola dojednaná za iných podmienok, príp. aby nebola dojednaná vôbec. Na tomto závere nič nemení ani tá skutočnosť, že spotrebiteľ mal možnosť voľby pri kúpe rôznych koncových zariadení, pričom pri kúpe lacnejšieho by bola i zmluvná pokuta nižšia.

S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd uzatvára, že predmetná zmluvná podmienka v podobe dojednania o zmluvnej pokute rozhodne nebola individuálne dojednaná a preto táto odvolacia námietka navrhovateľa neobstojí.

Ako ďalšie odvolateľ namietal záver prvostupňového súdu, že došlo k značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a tým k naplneniu ďalšieho znaku neprijateľnosti podmienok, pričom poukázal na ďalšie podmienky uzavreté v zmluvách, resp. dodatkoch, ktorými spotrebiteľ získal výhody.

Je pravdou, že v zmysle čl. 4 Smernice 93/13/EHS bod 1 je potrebné nekalosť zmluvných podmienok hodnotiť so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Odvolací súd pritom nepopiera možnosť i v spotrebiteľskej zmluve dojednať zmluvnú pokutu ako sankciu za nesplnenie zmluvných povinností spotrebiteľa. Podstatným ale je, aby zmluvná pokuta dojednaná v spotrebiteľskej zmluve bola primeraná. Táto podmienka ale v danom prípade i podľa názoru odvolacieho súdu zhodného s prvostupňovým, splnená nebola.

Podľa dodatku k zmluve o pripojení Fix zo dňa 21.4.2009 bodu 3 právny predchodca navrhovateľa T-Mobile Slovensko, a.s., Bratislava ako dodávateľ a odporkyňa ako dlžník a spotrebiteľ mali dohodnúť zmluvnú pokutu v znení: „V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. c), v bode 2 tohto dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) - c) Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto dodatku, ktorá predstavuje 248,95 Eur.

Z obsahu zmluvy i jej dodatku vyplýva, že odporca ako spotrebiteľ zakúpil od dodávateľa mobilný telefón za zvýhodnenú cenu 1,- Euro a tiež mala možnosť používať poskytované služby takisto za zvýhodnenú cenu. Avšak i po zohľadnení týchto výhod získaných na základe predmetnej spotrebiteľskej zmluvy odporcom ako spotrebiteľom, sa odvolací súd zhoduje s názorom prvostupňového, že dojednaná zmluvná pokuta ako sankcia za porušenie zmluvných povinností odporcom ako spotrebiteľom, je neprimerane vysoká v dôsledku čoho je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a preto neplatná.

Je tomu tak predovšetkým preto, že vyžaduje od spotrebiteľa aby zaplatil dojednanú zmluvnú pokutu v stabilnej výške 248,95 Eur bez ohľadu na to kedy dôjde k ukončeniu predmetnej zmluvy, či na počiatku viazanosti alebo bezprostredne pred jej skončením. Je totiž potrebné predpokladať, že vzhľadom na kúpnu cenu za mobilný telefón 1,- Euro musí byť skutočná cena tohto zariadenia fakticky zaplatená spotrebiteľom postupne v cenách poskytnutých služieb a garantovať tak návratnosť prostriedkov investovaných do zľavy telefónu, s prihliadnutím na to, že navrhovateľ ako dodávateľ je podnikateľom, ktorý podniká za účelom vytvárania zisku. Z toho potom vyplýva, že pri predčasnom ukončení vzťahu na začiatku viazanosti je ujma na strane dodávateľa nesporene a neporovnateľne vyššia ako na konci viazanosti. Z tohto hľadiska dojednanie rovnakej zmluvnej pokuty za porušenie povinností spotrebiteľom v priebehu celej doby viazanosti je rozhodne neprimerané. Obdobne odvolací súd považoval za neprimerané dojednanie stabilnej fixnej zmluvnej pokuty za porušenie zmluvnej povinnosti spotrebiteľa zaplatiť za poskytnuté služby, ktoré nie je závislé od výšky dlžnej sumy, v dôsledku čoho je potom spotrebiteľ povinný uhradiť vysokú zmluvnú pokutu 497,01 Eur, teoreticky i v prípade, ak bude dodávateľovi dlžiť iba 1 cent. Dojednanie o zmluvnej pokute je preto i z tohto hľadiska rovnako neprimerané.

Pokiaľ odvolateľ v odvolaní namieta, že prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí poprel princíp zmluvnej voľnosti, žiada sa zdôrazniť, že táto zmluvná sloboda je v spotrebiteľských zmluvách špeciálnym ust. § 53 ods. 3 písm. k) Občianskeho zákonníka obmedzená priamo zákonom v prospech spotrebiteľa.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd zhodne s prvostupňovým dospel k záveru, že zmluvná podmienka dojednaná v spotrebiteľskej zmluve medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou v dodatku k zmluve o pripojení Fix pod bodom 3 spôsobuje z uvedených dôvodov značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to v neprospech spotrebiteľa tým, že požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu (§ 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka) spojenú s nesplnením jeho záväzku, v dôsledku čoho ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku (§ 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka), ktorá je neplatná (53 ods. 5 Občianskeho zákonníka) a pre spotrebiteľa teda odporcu nie je záväzná. Súd pritom v zmysle konštantnej judikatúry ESD i súdov SR musel posúdiť nekalú povahu sankcie obsiahnutej v spotrebiteľskej zmluve aj bez návrhu a zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou viazaný.

ESD v rozsudku vo veci C-618/10 zo dňa 14.6.2012 skonštatoval, že smernici odporuje španielska právna úprava, ktorá poskytuje vnútroštátnemu súdu v prípade, že rozhodne o neplatnosti nekalej zmluvnej podmienky možnosť zmeniť obsah tejto podmienky. Súdny dvor vyslovil názor, že taká možnosť - ak by sa vnútroštátnemu súdu priznala - by mohla odstrániť odstrašujúci účinok pre dodávateľov spočívajúci v tom, že sa takéto nekalé podmienky voči spotrebiteľovi jednoducho neuplatnia. Preto taká možnosť zaručuje menej účinnú ochranu spotrebiteľov než je ochrana, ktorá vyplýva z neuplatňovania týchto podmienok. Pokiaľ by totiž vnútroštátny súd mohol meniť obsah nekalých podmienok, predajcovia alebo dodávatelia by sa mohli pokúšať dotknuté podmienky používať s vedomím, že aj keby bolo rozhodnuté o ich neplatnosti, mohol by súd zmeniť zmluvu tak, že by týmto spôsobom ostali ich záujmy zabezpečené. V dôsledku toho sú vnútroštátne súdy pri konštatovaní existencie nekalej zmluvnej podmienky povinné takúto podmienku iba neuplatniť, aby nebola záväzná pre spotrebiteľa, avšak nemôžu zmeniť jej obsah. Zmluva, do ktorej sa vložila zmluvná podmienka totiž musí v zásade existovať ďalej bez akejkolvek inej zmeny, okrem odstránenia nekalých podmienok, pokiaľ je jej ďalšia existencia možná v súlade s pravidlami vnútroštátneho práva.

Z vyššie citovaného rozhodnutia ESD vyplýva nemožnosť vnútroštátneho súdu v spotrebiteľských veciach využiť tzv. moderačné právo upravené v § 545a Občianskeho zákonníka. Neprijateľná podmienka je neplatná ako celok (a preto nemožno súdom znižovať neplatne dojednanú zmluvnú pokutu, príp. meniť jej obsah tým, že bude akceptovaná iba v niektorých z dohodnutých prípadov porušenia zmluvy spotrebiteľom a z iných nie) v dôsledku čoho bolo možné uplatnenú zmluvnú pokutu ako celok navrhovateľovi ako dodávateľovi súdom iba nepriznať a nebolo možné ju priznať v moderovanej „primeranej výške“ príp. inak zmenenú.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ je už právnym nástupcom pôvodného veriteľa, v dôsledku čoho rozsudok vo veci v zmysle §159 ods. 2 O.s.p. nemôže byť záväzný pre dodávateľa podľa spotrebiteľskej zmluvy, bolo by nedôvodné i neúčelné postupom podľa § 153 ods. 3, 4 O.s.p. vyslovovať ex offo vo výroku neplatnosť dotknutých zmluvných podmienok z dôvodu ich neprijateľnosti.

S poukazom na vyššie uvedené, potom prvostupňový súd správne v preskúvanom rozsudku návrh navrhovateľa, ktorým uplatnil nárok na zmluvnú pokutu, v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny s použitím § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

I v odvolacom konaní bola fakticky plne úspešná odporkyňa, v dôsledku čoho jej v zmysle § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi. Keďže ale podľa obsahu spisu odporkyňa v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, ale najmä si ich náhradu návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnila, nebola jej náhrada trov odvolacieho konania priznaná.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.